

РЕШЕНИЕ

№ 6374

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 13.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3353** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по повод жалба вх. № 10759 от 13.04.2020 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Е – 11Н – 00 – 32 от 06.04.2020 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано заедно от членовете на Управителния съвет П. Х. и В. С. срещу решение № Ж – 187 от 13.03.2020 г. на КЕВР, с което жалбоподателят е задължен в едноседмичен срок от получаване на уведомление да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕ от възобновяеми източници за обект: „Фотоволтаична централа с мощност до 30 kW”, предвидена за изграждане в имот в УПИ V – 170, кв. 25, [улица], [населено място], [община] и е задължен оспорващия в седемдневен срок след приключване на дейностите по т.1 да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им.

С жалбата се иска съдът да отмени решението като постановено при съществено нарушение на процедурата и противоречащо на материалноправните разпоредби на ЗЕ, ЗЕВИ, Наредба № 6 и съдебната практика. Излагат се подробни съображения по

съществува на спора и в заключение се посочва, че КЕВР в противоречие с приложимото законодателство и без да е извършен анализ на параметрите на разпределителната електрическа мрежа в процесния район е отхвърлила необосновано заключението на оспорващия, че присъединяването на Ф. би довело до недопустимо повишаване на напрежението на електрическата енергия, доставяна до потребителите. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. В., която поддържа жалбата, претендира разноси по делото и депозира писмено становище.

Ответникът – КЕВР, редовно призован, се представлява от юрк. М. и юрк. К., които оспорват жалбата, предлагат да се отхвърли и да бъде потвърден административния акт като правилен и законосъобразен. Претендират юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована не се представлява и не изразява становище.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало с подаването на Заявление за проучване на условията и начина на присъединяване на обект за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа, подадено от [фирма] на 07.10.2019 г. Към заявлението са приложени изискуемите документи.

Със Становище за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа № [ЕГН] от 25.10.2019 г. жалбоподателят е определили техническите условия за присъединяване на Ф. на заинтересованата страна. Съгласно т. 1 от становището мястото на присъединяване е „стълб № 45 от въздушна мрежа НН – клон „Г” на ТП № 1 (PL_0536) [населено място]. В т. 6 е записано, че производителят дължи цена за присъединяване, включваща „разходите за изграждане на присъединителните съоръжения към съответната разпределителна мрежа – в настоящия случай всички разходи, които разпределителното дружество ще направи по т. 2.3 и 3.1. от настоящето становище”. На [фирма] е вменено да заплати разходите, посочени в т.3.1: „Да се проектира и изгради реконструкция на мрежи НН на ТП 1 в участъка от ст. 33 до ст. 45 с проводник тип УИП 3x50+54, 6 кв. мм и нови стълбове, съгласно изискванията на дружеството (9 междустълбия с приблизителна дължина 300 м)”.

Срещу Становището е подадена жалба до КЕВР с вх. № Е – 11Н – 00 – 32 от 30.12.2019 г., която на 09.01.2020 г. е изпратена на разпределителното дружество за разглеждане по компетентност и предоставяне на становище по нея в КЕВР. Жалбоподателят в отговор е депозирал писмо от 20.01.2020 г. при ответника.

Въз основа на събраните доказателства в хода на административното производство, КЕВР е издала решение № Ж – 187 от 13.03.2020 г., с което е уважила жалбата на [фирма].

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително изисканите от съда .

При така установената фактическа обстановка, съдът намира подадената жалба за неоснователна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката – чл. 10 ЗЕ, а с чл. 22, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЕ на КЕВР е предоставено правомощието да разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. В ал. 7 на посочената разпоредба е предвидено, че процедурата по подаване, разглеждане и доброволното уреждане на споровете се извършва по реда на Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетика (Наредба № 3/2013 г.). В чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 е записано, че неразделна част от лицензията са утвърдените общи условия на договори. Съгласно чл. 75, ал.2, т.1 и т.2 от ЗЕ комисията провежда контрол за спазване на условията по издадените лицензии. Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В съответствие с чл.22, ал.1, т.2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал.5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл.60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата– чл. 144 и сл. са спазени– изготвен е доклад от работна група и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Предвид това съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство.

Нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), както и в издадената Лицензия за разпределение на

електрическата енергия №Л-140-07/13.08.2004г.

Съгласно разпоредбата на чл.116, ал.1 от ЗЕ Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т.1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ”.

Съгласно чл.87, ал.1 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл.24, т.1 от ЗЕВИ, подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (ОПЕЕВИ) към оператора на съответната разпределителна мрежа.

Съгласно чл.90, ал.1 от същия подзаконов нормативен акт Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне. В ал.2 от същия член обаче е предвидено, че разпоредбата по ал.1 не се прилага за обектите по чл.27, ал.5 от ЗЕВИ /обектите по чл.24, т.1 ЗЕВИ/. В чл.91, ал.1 от Наредба № 6 /в приложимата редакция/ е визирано, че Операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Съгласно ал.2 на чл.91 в случаите по чл.27, ал.5 от ЗЕВИ операторът да извършва проучване, изготвя и предоставя писмено становище за условията за присъединяване в срок до 15 дни.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ, разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергийния обект на производител към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения, до мястото на присъединяване, както и предвидените за развитие, включително реконструкция и модернизация на електрическите мрежи във връзка с присъединяването, са за сметка на собственика на съответната мрежа.

Това означава, че всички съоръжения за присъединяване, преди границата на собственост на енергийните съоръжения - изходящите клеми на СТИ, до мястото на присъединяване, трябва да се извършат от и за сметка на [фирма], собственик на съответната мрежа. Неправилно са посочени като елемент от цената за присъединяване, която трябва да заплати производителят.

Видно от гореизложеното [фирма] като оператор и собственик на съответната мрежа не е спазило чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ. Разходите за изграждане на съоръжения за

присъединяване на енергийния обект на производител към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването на "Ф. с мощност до 30 kW", предвидена за изграждане в имот в УПИ У-170, кв. 25, [улица], [населено място], [община] трябва да са за сметка на собственика на съответната мрежа - [фирма].

Съдът, като взе предвид фактите по делото, приложимата нормативна уредба и предписанието на чл. 127, ал.2 от АПК, приема жалбата за неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, на основание чл.143 и чл.144 от АПК, във връзка с чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано заедно от членовете на Управителния съвет П. Х. и В. С. срещу решение № Ж – 187 от 13.03.2020 г. на КЕВР, ОСЪЖДА Ч. разпределение България“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: